

A Pécsi Ítéltábla a **felperes neve** (címe) felperesnek - az Országos Bírósági által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése és egyéb iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. december 1. napján kelt 22.P.26.275/2010/8. számú ítélete ellen a felperes által 9., 10. és 11. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes korábban ügyvéd volt. A B Ügyvédi Kamara 1994. november 14-én kelt határozatával felperest az ügyvédi kamara tagjai közül kizárta. A felperes ezt követően a B Ügyvédi Kamara, a M Ügyvédi Kamara, valamint különböző bíróságok, szakértők és szakértői intézetek ellen számos eljárást kezdeményezett. A F Bíróság a felperes által a B Ügyvédi Kamara I. rendű, M Ügyvédi Kamara II. rendű és a M Ügyvédek Biztosító és Segélyező Egyesülete III. rendű alperesek ellen indított perben 24.P.24.708/2008/20. szám alatt hozott ítéletet, amelyben a felperesnek a vele szemben elkövetett alkotmánysejtés, faji diszkrimináció, becsületsértés, rágalmazás, személyhez fűződő jogai, ezen belül jó hírneve megsértésének megállapítása, valamint 500.000.000 forint vagyoni és 200.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt előterjesztett keresetét elutasította, elsődlegesen elévülés miatt, másodlagosan érdemben, megalapozatlannak találva azt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró F Ítéltábla a 2010. június 10-én kelt 2.Pf.20.310/2010/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az elévülésre vonatkozó indokolással nem értett egyet, ezért azt mellőzte az ítélet indokolásából, egyebekben az elsőfokú bíróság érdemi döntésének indokaival egyetértett.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes személyiségi jogait sértette meg és neki államigazgatási jogkörben eljárva kárt okozott. Kérte, állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes azzal a magatartásával, hogy 1994-től 2010-ig kereseti kérelmeiben nem hozott döntést, diszkriminálta. Kérte az alperes jogsértéstől való eltiltását, az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, illetőleg arra, hogy nyilatkozattal adjon elégtételt. Kérte továbbá az alperest 500.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 1995. január 1-től járó kamatai megfizetésére. Kifejtette, hogy az alperes személyhez fűződő jogait azzal a magatartásával sértette meg, hogy egyetlen általa indított perben sem vizsgálta ki megfelelően a kérelmeit. Nem kötelezte az Ügyvédi Kamarát annak a meghatalmazásnak a csatolására, amely alapján őt a kamarából kizárták, állította, hogy ilyen meghatalmazás nem létezett. Hivatkozott arra, hogy vele szemben büntetőjogi felelősségre vonás az ügy miatt nem volt, ezért törvénytelen volt a kamara eljárása, a 24.P.24.708/2008. számú perben született döntés pedig nem volt jogszerű, ezért azt az alperes sem hagyhatta volna helyben. Állította, hogy az alperes eljárásával a tisztességes eljáráshoz való jogát sértette.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes az alperes 2.Pf.20.310/2010/6. számú döntését keresetlevelében érdemben kifogásolta, erre azonban a kártérítési vagy személyiségi jogi per keretein belül nincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt elsőfokú eljárási illeték tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

Érdemi döntését azzal indokolta, hogy a felperes keresetében általánosságban, de konkrét ügy kapcsán is kérte annak megállapítását, hogy az alperes diszkriminálja őt, mert nem bírálja el a keresetét. Számos ügyet jelölt meg, amelyeket ő kezdeményezett, és amelyek nem vezettek eredményre, javára szóló érdemi döntés ez idáig nem született. Azt sérelmezte, hogy nem tudja elérni a bíróságoknál annak megállapítását, hogy vele szemben az ügyvédi kamara jogellenesen járt el. Ezt a magatartást tartotta az alperes olyannak, amely a tisztességes eljáráshoz fűződő jogát sérti. Ennek az eljárásnak a bizonyítékeként hivatkozott a konkrét jogerős döntésre is, amely meghozatalában az alperes is részt vett. Az elsőfokú bíróság egyetértve az alperes védekezésével arra hivatkozott, hogy a konkrét ügyben született jogerős bírósági döntés felülvizsgálatára jelen per keretei között nincs eljárásjogi lehetőség. Utalt arra, hogy maga az eljárás folyamatban léte bizonyíték arra, hogy a felperes kérelmével a bíróságok érdemben foglalkoztak, önmagában az a tény, hogy a felperes kérelmét nem találták megalapozottnak, nem eredményezi a felperes személyhez fűződő jogainak, ezen belül jó hírvének vagy emberi méltóságának megsértését.

Az ítélet ellen, annak tartalma szerint megváltoztatása és a kereseti kérelem teljesítése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést megalapozatlanságra, eljárási és anyagi jogszabálysértésre, alkotmányértékre, az emberi jogok megsértésére, hivatali visszaélésre, az ügyvédi törvény megsértésére, diszkriminációra,

személyiségi jogsértésre hivatkozással. Utalt arra, hogy a korábbi eljárásokban hozott döntések kapcsán kereseti kérelme nem minősül ítélt dolognak, csak akkor lenne az, ha a bíróságok kimondták volna, hogy a felperest ügyvédi szerződés nélkül diszkriminálták a B Ügyvédi Kamarából.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetések levonásával hozta meg ítéleti döntését, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése és 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

A fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság utal arra, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy milyen ténymegállapítások tekintetében tartja az elsőfokú bíróság ítéletét megalapozatlannak, nem jelölte meg továbbá azt sem, hogy milyen eljárási vagy anyagi jogszabályok, illetőleg az Alkotmány mely rendelkezésének megsértésével hozta meg az elsőfokú bíróság ítéleti döntését.

A fellebbezés gyakorlatilag a keresetben felhozott indokok alapján változatlanul a felperes eredeti sérelmének orvoslását célozza, azonban, ahogy arra az elsőfokú bíróság ítéleti döntése helyesen utalt, a felperes által előterjesztett kereset alapján indult eljárás nem alkalmas egy másik jogüggyel - nevezetesen az ügyvédi kamarából történő kizárását kimondó fegyelmi határozattal kapcsolatos - jogvita megítélésére vagy eldöntésére. Nincs mód arra, hogy elmulasztott igényérvényesítés miatt a bíróság személyiségi jogi vagy közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti perben olyan körben vizsgálódjon, amelyre jogszabály nem hatalmazza fel. A korábbi jogerős bírói döntések felülbírálatára kártérítés iránti perben nincs lehetőség, a korábbi döntések felülvizsgálatának jogi kereteit a rendkívüli perorvoslatok előterjesztésének lehetősége adja meg. Az eljárt bírósággal szembeni kártérítési per nem jelenthet új jogorvoslati fórumot a fél számára kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős ítélet felülvizsgálatára. Kártérítés alapjául nem szolgálhat, ha a fél a jogerős ítéletet érdemben vagy eljárási szabálysértésre hivatkozással továbbra is vitatja (BDT 2006.1496.).

A felperes személyes költségmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

A másodfokú bíróság a fellebbezését a Pp.256/A.§ (1) bekezdés f) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2012. szeptember 3.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k.
előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró